

Mire gondolt az olvasó?

Az élet értelme mindig is fontos kérdés volt az emberek számára. Mindenkit foglalkoztat a gondolat, hogy mitől lesz az élete szép, mi is a dolga a világban. Az ember tragédiája című műnek az alapgondolata is ezt juttatja eszünkbe minden szín olvasásakor.

Különösen a mi életrszakaszunkban sűrűn felötlő gondolat az, hogy milyen módon teremthetjük meg magunknak a tökéletes életet. Azonban ehhez rá kell jönnünk, hogy számos nehézség áll előttünk. Madách Imre már az első színben azt mondatja Luciferrel,

*“Az élet mellett ott van a halál,
a boldogságnál a lehangolás,
a fénynél árnyék, kétség és remény”.* (1. szín)

Életünk során a sok pozitívum mellett rengeteg negatív dolgot tapasztalunk. Ez nem tölt el jó érzéssel minket, azonban ezek nélkül soha nem fog feltűnni az igazi boldogság. Sok időt kell eltöltenünk a sötétben ahhoz, hogy a fényre kilépve meglássuk, hogy milyen gyönyörű is az. Gyermekkorban, a még varázslatosnak hitt életünkben, vad álmokat kergetve teltek a mindennapjaink. Pilóták, énekesek, állatorvosok és kutatók szerettünk volna lenni, de idővel rá kellett jönnünk, hogy az ilyesfajta álmok beteljesülése érdekében rengeteget kell tenni.

A kérdés csak az, hogy teszünk-e érte valamit? Van-e kellő akaraterőnk?

Eleinte a legtöbbünknek igen, és keményen is dolgozunk az álmaink eléréséért, viszont kellő motiváció hiányában ez a lelkesedés alábbhagyhat. A világ nyüzsgése, a szórakoztató dolgok, a bennünket körülvevő vibráló, érdekes, zajos tömeg gyorsan elcsábítanak, beszippantanak, és halogatóvá, csupán álmodozóvá változtatnak. Ebben az esetben nosztalgikusan emlékszünk vissza gyerekkorunkra, ahol még az akadályok ellenlére sem adtuk fel. Az idézet:

*.....“Vezess földemre vissza,
hol oly sokat csatáztam hasztalan,
csatázzam újra, és boldog leszek.”,* (13. szín)

mindig erre emlékeztet minket. A gyerekkor felhőtlenége, biztonsága jó esetben olyan helyet teremt, ahol még az akadályok nem ijesztőek, a cél elérése nem tűnik lehetetlennek, mindig van biztató szó, simogató kéz, ami segít bármilyen helyzetben, az otthonosság érzését adja.

Az otthon, a biztos hely megtalálása kulcsfontosságú szerepet tölt be az életünk kialakításában, hiszen, meg kell találnunk azt a helyet, ahol igazán önmagunk lehetünk, olyan elvek alapján élhetünk, amit körülöttünk mindenki elfogad, és ahol biztonságban érezzük magunknak a megfelelő emberekkel. Ilyenkor vehetjük inspirációnak Ádámot, aki szintén a neki megfelelő helyet, embereket és eszméket keresi szüntelen, hogy aztán a sok csalódás, kudarc, feladás után úgy élhessen, ahogy a szíve igazán kívánja.

Mindenki megtapasztalhatta már, hogy az útkeresés nagyon nehéz dolog. Választás előtt állunk, hogy milyen úton haladunk céljaink eléréséhez. Szétválhat egymástól a könnyű és a helyes út. Az már rajtunk múlik, hogy melyiken haladunk tovább.

Diákként, az iskolapadban még csak kisebb dolgok csábítanak el minket, mint például a puskázás, az IA által megíratott házi dolgozat, a matematikai feladatmegoldóval megcsinált házi feladat. Van, aki ellen tud állni a csábításnak, és inkább a helyes úton halad, míg vannak olyanok, akik a könnyebb utat választják. Az ilyesfajta kisebb csalásoknak nem mindig van következménye, ám a „nagybetűs életben” (ahogy a szüleink mondani szokták) már nem kereshetünk kifogásokat.

Mindent összevetve, Az ember tragédiája című drámai költemény számunkra azt tanította meg, hogy nem szabad feladni és elszomorodni, ha valami nem sikerül elsőre. Ki kell tartanunk annál, amit mi hiszünk és azzal haladni tovább az úton. Jó dolog, hogy egy irodalmi alkotás elolvasása után rengeteg tanulsággal gyarapodtunk. A választási lehetőségek tömkelege áll előttünk, másszóval:

*“Szabadon bűn és erény közt választhatni,
mily nagy eszme.”. (15. szín)*